

Franciskāniskās lūgšanas skola

Māsu kalpoņu klosteris

2011

Iedrošinājums Dieva slavēšanai

Mazākajiem brāļiem ziedotajā vientuļnieku mītnē Cesi di Terni, Francisks ieteica uzbūvēt baznīciņu pēc Asīzes Eņģeļu Dievmātes kapelas parauga. Priekšpusē, uz koka plāksnes, lika uzzīmēt dažādas radības un visdrīzāk pašrocīgi uzrakstīja dažus psalmus no Svētajiem Rakstiem un no liturģiskajiem tekstiem, kuri aicina uz goda atdošanu Dievam, kuru šodien pazīstam ar nosaukumu „Iedrošinājums Dieva slavēšanai”. Šī plāksne tika vientuļnieku mītnē ar cieņu glabāta vēl 15.gs. beigās un 16.gs. sākumā.

Šī lūgšana parāda oriģinālo Franciska lūgšanas stilu un ir ierindojama viņa darbu skaitā. Nav iespējams pateikt neko konkrētu par „Iedrošinājumu” rašanās laiku. [...] pāris psalmu pantus Francisks citē no Romas psaltērija, bet zināms, ka jau Apstiprinātajā Regulā liturģiskajā lūgšanā brāļus ievadīja galliskā psaltērija teksts. No tā secināms, ka lūgšana ir uzrakstīta pirms 1223.gada.

¹ **Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu** (Atkl. 14, 7).

² **Cienīgs ir Kungs saņemt slavu un godu** (sal. Atkl. 4, 11).

³ **Visi, kas bīstaties Kunga, slavējiet Viņu** (sal. Ps. 21, 24).

⁵ **Slavējiet Viņu, debesis un zeme** (sal. Ps. 68, 35).

⁶ **Visas upes, slavējiet Kungu** (sal. Dan. 3, 78).

⁷ **Dieva dēli, slavējiet Kungu** (sal. Dan. 3, 82).

⁸ **Šī ir diena, kuru Kungs devis; priecāsimies tajā un līksmosim** (sal. Ps. 117, 24).

Alleluja, alleluja, alleluja! Izraēla Karalis (Jņ 12, 13)!

⁹ **Katrs gars, lai slavē Kungu** (Ps. 150, 6).

¹⁰ **Slavējiet Kungu, jo Viņš ir labs** (sal. Ps. 146, 1);

visi, kuri to lasiet, slavējiet Kungu (Ps. 102, 21).

¹¹ **Visas radības, slavējiet Kungu** (Ps. 102, 22).

¹² **Visi debesu putni, slavējiet Kungu** (sal. Ps. 148, 7. 10;).

¹³ **Visi kalpi, slavējiet Kungu** (sal. Ps. 112, 1).

¹⁴ **Jaunekļi un jaunavas, slavējiet Kungu** (sal. Ps. 148, 12).

¹⁵ **Jērs, ko nonāvēja, ir cienīgs saņemt slavu, godu un cieņu**

(sal. Atkl. 5, 12).

¹⁶ **Svētīta, lai top Svētā Trīsvienība un nedalāmā Vienība.**

¹⁷ **Svētais erceņģeli Miķeli, sargā mūs cīņā.**

Vēstule ticīgajiem

Pamudinājums gandarītājiem – brāļiem un māsām

Vēstulei ir divas versijas. Šīs, pirmās versijas tapšanas laiks nav zināms. Tiek pieņemts, ka tā uzrakstīta pirms III Ordeņa dibināšanas, tas ir, pirms 1221. gada. Šo vēstuli sv. Francisks rakstīja vīriešiem un sievietēm, kas vēlējās gandarīt un sekot viņa pēdās un no kuriem vēlāk izveidojās III Ordenis (terciāri).

Kunga Vārdā!

[1. nodaļa]

Par tiem, kuri gandara

Visi, kas mīl mūsu Kungu *no visas sirds, visas dvēseles, ar visu prātu un visu spēku* (sal. *Mk 12, 30*) un *mīl savus tuvākos kā sevi pašu* (sal. *Mt 22, 39*), bet nicina savu miesu ar tās nosliecēm un grēkiem, un pieņem mūsu Kunga Jēzus Kristus Miesu un Asinis, un nes atgriešanās cienīgus augļus – ak, cik gan laimīgi un svētīgi ir viņi un viņas, ka tādas lietas dara un tajās izturu līdz galam, jo *pār viņiem klāsies Tā Kunga Gars* (sal. *Is 11, 2*) un veidos viņos savu *mājokli un palikšanas vietu* (sal. *Jņ 14, 23*). Viņi ir *Debesu Tēva dēli* (sal. *Mt 5, 45*), jo tie dara Viņa darbus, un viņi ir līgavaiņi un mūsu Kunga Jēzus Kristus *brāļi un mātes* (*Mt 12, 50*). Līgavaiņi mēs esam tad, kad uzticīga dvēsele Svētajā Garā vienojas ar Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Viņa brāļi esam tad, kad pildām *Debesu Tēva gribu* (sal. *Mt 12, 50*). Mātes esam tad, kad mīlestībā uz Dievu un ar tīru un patiesu sirdsapziņu nesam Viņu savā sirdī un miesā (sal. *I Kor 6, 20*); mēs dzeminām Viņu caur svētiem darbiem, kuriem *jāspīd ļaužu priekšā* kā paraugam (sal. *Mt 5,*

16). Ak, cik brīnišķīgi, ka mums debesīs ir svēts un varens Tēvs! Ak, cik svētīgi, ka mums ir Iepriecinātājs, tik skaists un apbrīnas cienīgs Līgavainis! Ak, cik svētīgi un vērtīgi ir tas, ka mums ir tik labs, pazemīgs, mieru nesošs, salduma pilns, mīlestības cienīgs un pāri pār visu ilgotais brālis un tāds dēls – mūsu Kungs Jēzus Kristus, kurš *atdeva dzīvību par savām avīm* (sal. Jņ 10, 15) un lūdzās Tēvu, sacīdams: *Svētais Tēvs, uzturi Tavā Vārdā tos* (Jņ 17, 11), *kurus esi Man devis pasaulē; Tavi tie bija un Man Tu viņus devi* (Jņ 17, 6). Un vārdus, *kurus Tu Man devi, Es esmu devis viņiem; un viņi tos ir uzņēmuši* un patiesi ieticējuši, ka *Es esmu nācis no Tevis*, un atzinuši, ka *Tu Mani esi sūtījis* (sal. Jņ 17, 8). *Es lūdzu par viņiem, nevis par pasauli* (sal. Jņ 17, 9). Svētī viņus un svētdari (sal. Jņ 17, 17), *viņu labā Es pats svētījos nāvē* (Jņ 17, 19). *Ne tikai par viņiem Es lūdzu, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem Man ticēs* (sal. Jņ 17, 20), lai viņi būtu svētīti vienotībā (sal. Jņ 17, 23), *tāpat kā Mēs* (Jņ 17, 11). Un es vēlos, *Tēvs, lai arī viņi būtu kopā ar Mani tur, kur Es esmu, lai viņi redzētu manu godību* (sal. Jņ 17, 24) *Tavā valstībā* (Mt 20, 21). Amen.

[2. nodaļa]

Par tiem, kuri negandara

Savukārt visi tie, kuri nedzīvo gandarot un nepieņem mūsu Kunga Jēzus Kristus Miesu un Asinis, un krīt pārkāpumos un grēkos, un kuri padodas ļaunai iekārei un ļaunām savas miesas iegribām, un neievēro to, ko solījuši Kungam, un ar savām miesīgajām tieksmēm, izdabāšanu un šīs dzīves rūpēm kalpo pasaulei – sātana apmāti, viņa dēli tie ir un viņa darbus dara (sal. Jņ 8, 41). Viņi ir akli, jo neredz patieso Gaismu – mūsu Kungu Jēzu Kristu. Viņiem nav garīgās gudrības, jo viņiem nav Dieva Dēla, kas ir Tēva patiesā Gudrība. Par viņiem ir teikts: *Viņu gudrība bija pagalam* (sal. Ps 106 (107), 27) un *Nolādēti ir tie, kas atkāpjas no Taviem baušļiem* (Ps 118 (119), 21).

Redz un pazīst, zina, bet rīkojas ļauni un paši apzināti savu dvēseli pazudina. Raugieties, aklie, jūs pieviļ jūsu ienaidnieki: miesa, pasaule un sātans. Miesa rod saldmi grēkošanā, bet rūgtumu – kalpošanā Dievam. Visi pārkāpumi un grēki *no iziet no cilvēka sirds* (sal. *Mk* 7, 21. 23), kā mūsu Kungs saka Evaņģēlijā. Un neko jūs neieģūstiet nedz šai pasaulē, nedz nākamajā (sal. *Mt* 15, 19). Jūs domājat, ka jums ilgi piederēs šīs pasaules iznīcīgā manta (sal. *Mt* 24, 44. 25, 13), bet maldāties, jo pienāks diena un stunda, par kuru jūs nedomājiet, kuru neziniēt un nepazīstiet; miesa slimo, nāve tuvojas un cilvēks mirst rūgtā nāvē.

Vienalga, kur un kad, un kādā veidā cilvēks mirst nāvīgā grēkā bez gandarīšanas un vainas atlīdzināšanas, ja vien viņš būtu varējis gandarīt, bet tomēr negandara, sātans izkampj viņa dvēseli no miesas ar tādiem spaidiem un mocībām, ko neviens nevar pat iedomāties, ja tās nav piedzīvojis. Un visas bagātības un vara, un zināšanas, un gudrība (sal. *2 Hr* 1, 12), kuras viņš bija uzskatījis par savu īpašumu, tiek viņam atņemtas (sal. *Lk* 8, 18; *Mk* 4, 25). Viņa mantojums paliek viņa radniekiem un draugiem, kas to savāc un sadala, bet pēc tam saka: „Lai nolādēta ir viņa dvēsele, jo varēja taču mums vairāk iedot un vairāk sakrāt, nekā ir sakrājis”. Miesu ēd tārpī, un tā viņi ir pazaudējuši šai īsajā dzīvē gan miesu, gan dvēseli un nonāks ellē, kur tie cietīs nebeidzamas mokas.

Visus tos, kurus sasniegs šī vēstule, lūdzam tās mīlestības dēļ, kas ir Dievs (sal. *1 J* 4, 8. 16), lai viņi ar laipnību un dievišķu mīlestību uzņemtu šos augstāk minētos smaržpilnos mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdus. Bet tie, kuri nemāk lasīt, lai parūpējas, ka viņiem tie bieži tiktu lasīti priekšā. Un lai tos ievēro, dzīvojot svētumā līdz galam, jo tie ir *gars un dzīvība* (sal. *Jņ* 6, 64). Bet tiem, kuri to nedarīs, nāksies dot *norēķinu tiesas dienā* (sal. *Mt* 12, 36) mūsu Kunga Jēzus Kristus *tribunāla priekšā* (sal. *Rom* 14, 10).